قصائد و شجرہ جات

"چشمۂ نور"

از

سید نور اللہ شاہ ولد مولوی چراغ شاہ
ساکن ۔ بوین، ضلع گجرات سیالکوٹ

بغیر اجازت مصنف طبع نہ ہووین

شجرة طیبة اصلها ثابت و فرعها فی السماء

قصائد و شجرہ جات

چشمۂ نور

در منقبت حضرت امام المتقین سراج السالکین

پیر عبد الغفور

از تصنیف ذرہ بے مقدار جان نثار

دربار آوان شریف سید نور الدین شاہ

ولد مولوی چراغ شاہ صاحب مرحوم

ساکن بوکن ضلع گجرات سیالکوٹی

در مطبع اسلامیہ سٹیم پریس لاہور باہتمام حافظ

مظفر الدین منیجر کے چھپا

تعداد ایک ہزار

دیباچہ

خدایا انتظارِ حمد ما نیست — محمد چشم بر راہ ثنا نیست
مناجاتے اگر باید بیاں کرد — بہ بیتے ہم قناعت میتواں کرد
محمد از تو مے خواہم خدا را — خدایا از تو نور مصطفیٰ را

امابعد ۔ چونکہ ذات انسان کیلئے حقیقی عروج فاضلی کمال بقولِ قَدْ اَفْلَحَ مَنْ زَكّٰهَا تزکیہ نفس پر موقوف ہے اور تزکیہ نفس فنا نفس کے بدوں ناممکن ۔ فناءِ نفس مرشد کامل کی صحبت اقدس سے ہی ۔ ع ہیچ نکشد نفس را جز ظل پیر ۔ دامنِ آں نفس کش را سخت گیر ۔ حاصل ہوتا ہے لیکن ہر وقت کی صحبت بھی قلت عمر کثرت اشتغال کے باعث محال ہے اس لئے تذکرۂ اسمار کاملین استمداد تصور عارفین قائمقام صحبت بلکہ مطالعۂ اقوال و احوال مشائخین ترقی روحانی و اطمینان قلبی زینہ کمال ہے ۔ اگرچہ خاکسار سید نور اللہ شاہ خلف مولانا سید چراغ شاہ صاحب ساکن بوکن گجرات حال وارد سیالکوٹ کے ہادی کامل فاضل اجل اسرار طریقت کے بحر کے شناور قلزم حقیقت کے غواص قطب زمان قبلہ

قصائد و شجرہ جات

حضرت قبلہ غوث زمان جناب قاضی دربلی
سلطان محمود صاحب
آوانی رحمۃ اللہ علیہ

(و)

قصیدہ حضرت شاہد ولہ صاحب
(گجراتی)

بسم اللہ الرحمن الرحیم

نالہائے زار از ہزار داستان بیقرار از گردِ ناگ
خود شہر مسار سید نور اللہ شاہ عفا اللہ عنہ

جہان حضرت قاضی سلطان محمود صاحب
قدس سرہٗ در آوان شریف یکم مئی ۱۹۱۹ء شربت وصل

تو مباش اصلاً کمال این ست وبس
رو در رو گم شو وصال این ست وبس

نوش فرما ہو گئی ہیں۔ مگر آپ کے نام نامی کی تسبیح اسامی اولیاءٔ کا ورد ایمان صوفیہ کے لئے تازگی عشق الٰہی کا درس قائمقام صحبت خیال کر کے خاندانِ سلسلہ قادریہ کے شجرات وقصائد بزبان فارسی۔ اردو۔ پنجابی جو بعض پاک سینوں وسفینوں میں اسرار مخفیہ کی طرح پنہانی تھے فراہم کئے اور چند از خود تصنیف کر کے بعض دوستان وبرادرانِ طریقت کے بار بار الحاح والتجا مثلاً مولوی خلیل الرحمٰن صاحب ڈھوک شمسی پیر چنن شاہ صاحب بجرانوی ضلع راولپنڈی۔ مولوی باغ الدین صاحب۔ منشی رحیم بخش وحکیم نبی بخش صاحب۔ بابو امیر اللہ صاحب مرادپوری۔ مولوی عبدالحکیم صاحب مرحوم سیالکوٹی غلام حیدر خانصاحب کملاپت ہزاروی کے ایما کے مطابق طبع کرانا واجب جانا۔ التماس ہے کہ جہاں کہیں کوئی فرو گذاشت محسوس ہو اخلاق صوفیانہ سے احسن الغفو عنہٗ

القدر رب پڑھتے ہوئے عفو بالصحیح فرما کر نفس مضمون
سے شوق تازہ فرمادیں ؎

گر قبول افتد زہے عز و شرف

نوٹ:- غلام حیدر خانصاحب مرحوم نے بہ تحفہ عرس شریف
طبع کرانے کا جملہ خرچ اپنے ذمہ لیا تھا۔ مگر افسوس کاپی تحریر
ہونے کے وقت حضوری حضور پُر نور میں حاضر ہوئے۔

؎

تو بگذری و مرا بگذری — ایں ہست طریق دوستداری

وفا داراں وفاداری نہ ایں بود
بیاراں شیوہ یاری نہ ایں بود

در مدحت آن گلدستۂ نوبہار معرفت
آفریدگار و شاخسار گلزار عشق دلدار و مونس
غمخوار یعنی شہسوار عرصۂ معانی یکہ تاز میدان
رب شناسی و خدا دانی المعروف در آفاق
المشہور در اطباق نہ رواق مصدر کرامات
ظاہرہ مظہر خوارق باہرہ ولی کامل عارف
واصل ملکوتیت دستگاہ حضرت **شاہ دولہ**
صاحب نور اللہ مضجعہ و برد مرقدہ کہ
بحال بے جمعیتے سر بر زدہ

خوشا عشرت سرائے شہر گجرات	چو فردوس برین جناب آیات

عجب شہر انتخاب جملہ پنجاب	دو بالا انشا دار در آب چناب
تماشش رشک حوران بہشتند	خمیر شان ز شوق حق سرشتند
شدہ مشغول ذکر ہو ہوالش	بوسعت دلکشا ہر سو فضائش
رسد گر نامراد آنجا بلا بد	بکام دل مراد خویش یابد
امیدم بر غم چرخ کجرو	میان نسبت پاک چاہ ہیچو آہو
بدو گفتم کجا زیبان روی تفت	بدرگاہ مدار کام جان گفت
بگفتم مہر و جز تو کسے ہم	بگفت از ہر طرف انبوہ مردم
بگفتم ہر چہ گفت از پی کام	بگفتم چند گفتا نیست انجام
بگفتم صاحب آن بارگاہی	کدامی گفت خوش صاحب کلاہی
یعنی وارث اقلیم عرفان	جناب شاہ دولہ جان ایمان

بحضرت هر دم فضل مولی | گر آنجا شاه جمهور است ما را
زهی شاه ولایت گر نگاهی | چو او جهل است صد ره و براهی
ز بحر زهد او بر قطره موجی | بود هر برج زهدش کوه اوجی
ز امید این نوید آمد چو در گوش | نوشتم خطش کردم در آغوش
بدرگاهش کنون روی دل آرم | فزون از امید خود امید دارم
شهنشاها شایان شان تو ثناست | کنم گر تو کنی بر من عنایت
بگرد قدرت ای شاه مردان | ملایک صبحگه جاروب گردان
نهفته راز غیبست آشکارا | ز روی خاطرت ای عالم آرا
بملک خشک آتش زنی گر | شرر از شعله نورت زند سر
فتد زرنگ گل مع جمالت | فرنگی است از زنگی خجالت

چه گویم هیبت والی تو چونست | اگر بیند همت سرنگونست
غلامان درت خاقان چینند | همه از کشت لطفت خوشه چینند
نماید کمترین بندگانت | حصار چرخ پیش قصر شأنت
رواج سکه ات نقش جبین هاست | برحمت از فلک صد آفرین هاست
ز دست قدرت آتش بر تاب | سکون گیرد بسان سیم سیماب
ز هول قهر تو در دور عالم | صدای الامان دارد جهنم
ز تعداد عطایت در زمانه | شد تسبیح کف در دانه دانه
اگر الوند در پنجه فشاری | شود ریگ روان چون بر گماری
ز بذلت بحر از بهر در است | که آغوشش ز بار در گرانست
بحلم و زهد در تقوی گزیدن | خدا مثلت نخواهد آفریدن

علوِ منقبت بیرون ز احصاست | که زیرِ پایت عرش را جاست
زِ تو ای کاشفِ سرِ نهانی | شود حلِ مشکلاتِ دو جهانی
نیامد هم نیاید تا قیامت | نظیرت در صفا کشف و کرامت
بمدح و وصف تو ای شاهِ عالم | رگِ یاقوت گشته نالِ کلکم
زبان ناکام در وصفِ تو لال است | پرِ پروانه و مشعل مثال است
ثنایت سیانزا وردِ جانست | دعایت اعیاذ بر زبان است
بعهدِ مهدِ فیضت مار و کژدم | سراپا گشته خضر و عیسوی دم
زِ ظلمت بر غبارار سایه آید | چه یارا صرصر از جاش رباید
وزد گر بوی خلقت در گلستان | شود بلبل گرانگوشی چو مستان
بمدحت بسته‌ام دُرِ درخشان | ازان شد کاغذم پُر خویِ زرفشان

مریدین مجاهد نیک بختند | که دامانِ چنین پیری گرفتند
یکایک همچو گلهای بهاراند | چو نور جعفری کامل عیاراند
ولی و عارف و اهل یقین اند | سعیدان از ازل سلطان دین اند
حضور حضرتِ کامل مکمل | که الطافِ خدا او راست شامل
جنابِ مستطاب مرشدِ ما | غیاثِ مستمندان غوثِ اعلی
مقدس ذکر او دارم زبانی | اغثنی حضرتِ غوثا و والی
سیاهم از گنه‌ها لیک ای نور | بتعریفت شدم نور علی نور
نه گویم من ز ساداتِ کرامم | که هستم از غلامانت غلامم
مرا ای نور بس فخری غلامی | که زین فخر است کارم را تمامی
شهنشاها طفیلِ شاهِ عالم | ترحم بر غلامِ خود ترحم

که تا یابم چو بوی آشنایی	ز شهر نفس بد یابم رهایی
نگاهی از کرم سوی غریبی	ز عیش و کامرانی بی نصیبی
بدام نفس اماره گرفتار	بکام اژدها و دیو خونخوار
کنون چشم دعا در انتظار است	که هنگام اجابت نو بهار است
خداوندا طفیل مقبلانت	بیمن و برکت اهل امانت
بدنیا بگذرد خوش روزگارم	کنی بر قول ایمان ختم کارم
الهی تا ملک بر آسمان است	در آنجا نعرهٔ سبوح جانست
مدد از روح محمد حم ثانی	بجنت در جوار او نشانی
جهان از نور فیضش باد تابان	مزار او مدار فیض یابان

گر قبول افتد زهی عز و شرف

یا الله

بسم الله الرحمن الرحیم

در مدحت و منقبت جناب فضایل مآب ولایت ایاب خورشید سپهر ارشاد آفتاب فلک سداد حضرت قاضی سلطان محمود صاحب ساکن آوان شریف رحمة الله علیه رحمة واسعة

وافیة آمین

روزگاری شد که دارم در دل زار و حزین
آرزوی مدحت شاهنشه دنیا و دین

قاضیٔ سلطان محمود آنکه نام نامیش
نیک زد بر روی دلها سکّه چون نقش نگین

دُرِّ دریای حقیقت اخترِ برجِ شرف
شاهبازِ اوجِ عرفان افتخارِ عارفین

منبعِ سرِّ الٰہی مطلعِ نورِ ھُدیٰ
مخزنِ گنجِ حقایق معدنِ شرعِ متین

والیٔ ملکِ ولایت ہادیٔ گم گشتگان
اندر اقلیمِ ہدایت صاحبِ تاج و نگین

بحرِ علم و کانِ حلم و ابرِ فیضانِ خدا
مقتدائے اہلِ باطن پیشوائے متقین

ارتفاعِ عزّ و جاهش برتر از شرح و بیان
کمترین بندگانش قیصر و خاقانِ چین

مردمِ چشمِ مروّت مرجعِ اہلِ کمال
در مقاماتِ محبت واقفِ عین الیقین

روضۂ رضوان به پیشِ محفلش ہو منفعل
خاکِ نعلینِ شریفش کحلِ عینِ حورِ عین

رو متاب از بارگاہِ قبلۂ حاجاتِ خلق
گر ہوس داری بدیدارِ روضۂ خلدِ برین

ہر سرِ موی تنم پیدا کند گر صد زبان
کے ادا سازد ثنائی چون تو شاہے نازنین

ناقصان را آستانت کعبۂ مقصود ہا
کاملان را وصلِ تو معراج بر نُہ زمین

بر درت ای تاجدارِ کشورِ حلم و حیا
ہر کہ روشن میکند داغِ غلامی بر جبین

کوسِ شاہی مینوازد با حصولِ کامِ دل
می شود در ہر دو عالم بے نیاز آن و این

چون غلامِ شاہ جیلانی ہزارانش غلام[1]
کرده انصاف بر شاہان شرف دارد ہمین

صد حکیمِ نامور بیمار او بر درش
شد شفا یاب و بسعی و کامیاب از وصلین

[1] مراد از مصنف غلام جیلانی ہست

من کہ باشم کز مدیح لختش کنم خود را شمار
آنکہ صد حکام بالا دست دارد خوشہ چین

از ہوائی نفسِ سرکش بہر سو راندہ ام
بس ستم کردم بحالِ زارِ خود بئس القرین

جرعہ از جامِ محبت ریز در کامِ دلم
تا ازین دنیای دون پر دُرّ فشانم آستین

حقہ بازیہای چرخِ سفلہ طبعِ دون نواز
از پئے آزارِ جانِ من دما دم در کمین

از حریمِ راحتِ مقصود دور افتادہ ام
عیش و عشرت شد مخالف محنت و غم ہمنشین

مشکلے دارم کہ بر رائے منیرش روشن است
پس چرا بیہودہ گویم آنچناں یا اینچنیں

زلّہ از خوانِ احسانِ تو خواہم بر دوام
تا نباشد خاطرم متردد و اندوہگیں

چون توئی در گنج بخشی بے عدیل و بے نظیر
پس کجا شد تو جہم یاور و یار و معیں

رحمتی فرما بحالِ این گدا بہر خدا
از برائے مصطفےٰ آں رحمۃٌ للعٰلمین

بہر آدم نسل او از انبیاء و اولیاء
بہر ابوبکرؓ و عمرؓ عثمانؓ علیؓ اصحابِ دین

چشم دارد شاہ نور اللہ ز خوانِ فیضِ تو
إِنَّ أَصحابَ العطایا یُکرِمُونَ السائلین

بالا تمام رسید قصیدہ نعتیہ از
کلک افتقار سید
نور اللہ شاہ
بن
فضائل مآب مولوی سید چراغ شاہ صاحب
مرحوم بخاری سیالکوٹی
وطناً

قصیدہ

حضرت قبلہ غوثی و غیاثی جناب قطب
دائرۂ زماں غوث دوراں جناب قاضی
سلطان محمود صاحب ساکن آوان شریف
از سید نور اللہ شاہ صاحب لکھوبیاٹی

بسم اللہ الرحمن الرحیم

چہ گویم مدحت عالی جنابے
سپہر معرفت را آفتابے

نہ شانش زاد ہرگز مادر دہر
بگیتی رہبر کامل نصابے

درآمد از پس شاہ رسولاں
امین صادق والا خطابے

عزیزے شہسوارے غمگسارے
امام مقتدائے مستطابے

زمین شرع زو شد رشک گلزار
بباغ سنت احمد سحابے

ز سعیش دین قوی شد ہمچو سنداں
اگرچہ پیش ازیں بد چوں حبابے

سوادِ کفر از دلہا زدودہ
ز فیضش قلب ہا چون ماہتاب

بیا اے بلبلِ دلدادۂ گل
تہی شد گلشن از بومِ غراب

شد آوان از وجودش رشکِ جنت
کہ خاکش مشک آبش شد گلاب

ز انوارش کہ بر روی زمین تافت
زمین گردیدہ داغِ آفتاب

بحق مومنان محکم حصارے
برائے کافران مفتوح باب

لئے اخیار اخلاقش بہشتے
لئے اشرار اطوارش عذاب

ہر آنکس بیعت آن پاک کردہ
نجات یافت در یوم الحساب

ہر آنکو روی خود آورد سویش
ز نورش روی او شد ماہتاب

چرا نبود کہ پیرش بود کامل
جنابِ صاحبِ فیض انتساب

چہ پیر محو عشق حق تعالیٰ
بسوز عشق حق الحق کباب

براعمائیش نشان عشق پیدا
بجان میداشت از محبوب تاب

برافلاک ولایت اختر نور
فزون از آفتابش التہاب

تجلائے صفائیش اللہ اللہ
دلش چوں عرش رحمن داشت تاب

طلوع قطب عالم از وجودش
منور از ضیائش آفتاب

گہر دریائے وحدت در دو عالم
نہ مثلش گوہرے آب و تاب

مریدے خواجہ عبدالغفورے
کہ عالم راست نورش ماہتاب

مثال میش گرگاں در حضورش
برنگ صعوہ پیش او عقاب

ہر آنکس اینچنیں شد پیر کامل
چرا نبود ز عشقش رنگ و آب

وجودت شد ہمہ نور مجسم
کہ زاں خواجہ نمودہ اکتساب

چرا نبود کہ اصلش غوث دین است
غلام غوث در دین انتخاب

بہ پیشِ نورِ آں تابندہ گوہر
نماندہ دیگراں را آب و تاب
غلامِ غوثِ محمود ذات مولا
بہ بزمِ عاشقاں عالی خطاب
غلامِ غوث کز عرفاں بروشن
غلامِ مصطفےٰ بکشودہ باب
غلامِ مصطفیٰ آں غوثِ عالم
نہ باشد مثلِ او میموں جناب
غلامِ مصطفیٰ دیں زندہ کردہ
کزو کفار را شد اں انجذاب

بشاہِ اولیاء سلطان محمود
فیوضِ عام او مثلِ سحاب
چہ نور آمد سراجِ نعرہ او
کہ اوصافش فزونست از حساب

۷۸۶

بسم اللہ الرحمن الرحیم

بعد حمدت ربِ ودود مدحت سرورِ انبیا
کا سمہ محمود و منقبت آل و اصحاب مسعود
ایں حرف بیرہ چند و آہِ دردمند مہجور

صدر نشین پایۂ بلند و مسند آرای شرع ارجمند
پسندیدۂ نظر اہل پسند عارف ربانی مظہر
انوار سبحانی مرشد کامل ہادی آگاہ دل
جناب فیضمآب حضرت قاضی سلطان محمود صاحب
افاض اللہ من سجال نوالہ و افضالہ زادہ طبع
پژمردہ و فکر افسردہ عاصی کثیر المعاصی از فضل
و ہنر بیدستگاہ سید محمد نور اللہ شاہ بخاری
سیالکوٹی کہ یکی از معتقدان خاص مریدان
با اخلاص حضرت ممدوح است

الٰہی خلعت اہل قبولش روزی باد بحرمۃ النبی و آلہ الامجاد

(ہو الحی)

بسم اللہ الرحمن الرحیم

نور نامت گرچہ دارد خوبی بس بیکران
گشتہ از وعظ و مباحث منتشر اندر جہان

لیک چون بینم عملہای زبون و زشت تو
ظلمت کفر ابد صد ننگ میدارد از آن

چند چند این حیلہ و مکر و دروغ بیفروغ
تا بکی این غفلت و تا چند این خواب گران

چشم خود بکشاء و از خواب گران بیدار باش
کن نظر انجام کار خویش بین چون عاقلان

صد ہزار افسوس کہ بازیہا ہمہ عمرت گذشت

روزنه در حرص و هوا شب دان پاسبان

اندر این دار تجارت بهر سودا آمدی
بین کزین سعادت حاصل گشت خسران نهان

کوس رحلت کاروانها صبحگاه بنواختند
بانگ برخیز آمده شور روانه شور روان

نیکنامان سعادت مند پیش از صبحگاه
بر نشستند از همه بربوند سبقت بیگمان

همرهان تو شدند و دور تر خیمه زدند
تو بخواب غفلتی گو کے رسی با همرهان

نور اندر منزل جانان اگر خواهی شدن

رو طلب کن بدرقه از شهسوار ملک جان

بادشاه ملک معنی آنکه خاک پای او
افسر و تاج ملایک کحل چشم روشنان

قاضی سلطان محمود آنکه بر جاه و علم
چابک آمد بهر باد بوستش عیان کوه گران

چون سلیمان حکم او بر انس و بر جان میرود
قیصر و فغفور و خاقان کمترینش چاکران

نکته اندر حد مدحش نیاید جا صلیم
فکر من تا ملک ایران رفت از سندوستان

هر عقلم به که اندازد عصائے گفتگو

کے شود این تیه طی تا منزل سلمی عیان

عرض میدارم کزین پس دیر نتوان زیستن
در هوای بوی گل بلبل رود از بوستان

ای که از انوار فیضان تو رخشان آفتاب
آفتاب مرحمتهای تو تابان در جهان

بهر شاه دوسرای یعنی محمد مصطفی
آن سر گروه انبیا و آن بادشاه مرسلان

بهر بوبکر و عمر عثمان علی هم بهر حسن
بهر حسین آن نور عین سید دین پروران

کن نظر بر حال زارم رحم بر جان حزین

بر سرم دست کرم نه لطف کن بر بیکسان

سوختم در آتش هجر حضور پاک تو
شعلهٔ شمع است بر هر موی بر تنم سوزان طپان

دور باشی از جگر گر سوز هجرت میکشم
بوی کباب آید بمن دودش رسد بر آسمان

آب در چشمم نماند گریه های بیحساب
صبر از دل میرود چون خس به سیل اندر روان

آب غم در انتظار کام دل از سر گذشت
رفت آرام از تنم خوابم نمی آید شبان

گر بجو ئیم در زمان جان از تنم بیرون رود

وازماجرا گردم زنم بر گردد از آیم دهان

تا بکی باشم بهجران مبتلا و خوار و زار

نیست جز تو کس رفیق و آشنا و مهربان

وای بر حال پریشانم گر نسیان بگذرد

نور در نارِ فراقت تا بکی باشد طپان

نور بس کن گر قبول افتد یکی حرف بس است

می سزد گر گستری دست دعا چون راستان

تا که پیر روز رنگین چهرهٔ تابانِ خویش

از گلیم شب برون آرد چو ماه بر آسمان

تا که باشد از نقوش انجم و خورشید و ماه

روی صفحاتِ فلک روشن چو رخسار بتان

تا زمین زیبد ز رفتار مقوس قامتان

ما ز عالمانِ عاملان و عارفان کاملان

تا بود در ذات توفیضِ خدا در ازدیاد

هر چه آید باد فیضت دائما اندر جهان

مستفید از فیض توفیض از ذات تو بادا امیر

ذات پاکت مظهرِ انوار بادا هر زمان

تمام شد

قصیدہ نعتیہ

بجناب غوثیت مآب قبلۂ عالم و عالمیان
غوث دوران قطب دائرہ ارشاد مرکز
استقامتہ و سداد راہبر کامل عارف واصل
دستگیر دوجہان ملجا و ماوای مستمندان
حضرت قاضی سلطان محمود صاحب ساکن
آوان شریف ضلع گجرات ادام اللہ ظلال
فیوضاتہ علینا و علی سائر المستفیدین الی یوم الدین
از احقر مریدان خاکپاء درویشان محمد خلیل الرحمن

ساکن ڈھوک شمس ضلع راولپنڈی
تحصیل گوجرخان بھڈانہ

بسم اللہ الرحمن الرحیم

چون شنیدم در ممالک خوبی فیضان تو
ملتمس گشتم کہ آیم در شہر آوان تو
تا باین مسکین ذلیل و مفتقر بے مایہ
گنج عنایتہا رسد از جود بے پایان تو
تو گذشتی در مقام قرب از پیشینیان
اولیا گشتند زیر و جملگان خواہان تو
شاہ دولہ شاہ سیدا دیگران حاجی نجیب

مع پیرا شاہ شد آن جملہ درخطان تو
چون منازل نیست معزا کردہ طی مسیرا
تہنیت گفتہ ترا آن غوث شاہ جیلان تو
کان ہتقا بر بودہ مخفی مستتر از عین و دل
در جہان گشتہ عیان از کشف و از تبیان تو
انبیا و ہم صحابہ کاندنہ گز یا زیاد
ہر ہمہ دارند دائم حب جسم و جان تو
نسبتے داری با نبیان کو نباید در مقال
ای نبیان را عزیزے بعد از اقران تو
کس شدہ باشند نام از نبیان مستفیض

غیر ذات ای معین و یاور حمیلان تو
خوش مبارک باد دائم این عنایات اللہ
کو رسیدہ در دولت از پیر عالیشان تو
آن شہ غوث الخلائق مرجع اہل صفا
حضرت عبد الغفور آن زبدۂ پیران تو
یافتہ ہر گاہ ترا از نفس و شیطان بس بعید
اولا کردہ عطا واہ خلعت شایان تو
گر ببخشی بندگان خویش را مقصود دل
دور نبود این چنین از کرم از احسان تو
ای علاج دردمندان ای شفا از رنجہا

Scanned with CamScanner

ای غیاثِ مستمنداں ہجرآ جہان تو
خواہم از بخشی مرا تا زندہ گردد مُردہ دل
ہم بحق شاغل شوم ای عیسیٰ دوران تو
یکدم برہا بزن تا وارہیم از معنداں
ایکہ در مُلکِ ولایت آمدہ سلطان تو
آرزو دارند حور و ملک ہم حور و ملک
کہ بمانند بر درِ کاشانہ ات دربان تو
این سعادت را نہ یابند محض با این التجا
تا نہ مالند بر سر مدے فرمانِ تو
گر کسی جوید بعالم با ہزاران جد جہد

عشق مولیٰ را نیابد غیر از آستان تو
سر بسر خادمت را این بشارت حق
بگسلد از غیر بر خدمت دامان تو
ایکہ من دیدم ترا غوث الورىٰ حق الیقین
پس چرا کارم حزین اے مظہر جانانِ تو
من یا ہم خود گناہم منفعل از کردہ خویش
یک نگاہِ ذی وجاہ خواہم از عنان تو
گر نظر سازند پاکان مرا اکسیر خوب
آہنم سازی طلا از دست لطفِ شان تو
اے علیان را امام و شیخ اندر معرفت

من اسیرم کن خلاص از نفس از شیطان تو

در گرفت با سیہ دار استغفار کامل ہست

بس فروق و قبیح در اعداء و در خذلان تو

نام رضیان ولی بہر استشفاء مرض

آمدیم اینک بقدمت شمہ از دربان تو

کُلُّ مَنْ جَآءَ اِلَیْکَ یا اَمَانُ الخائفین

کام دل را یافتہ شد راجع از ایوان تو

از اسم محمودت گرفتہ جملہ عالم زیر حکم

ہمچو شاہ غزنوی نصرت شدہ قربان تو

سلطنت او لیک اولاد آدم بد عیان

انس و جان را زیر حکمت کردہ آسمان تو

مدعاء خاطرم بر تو شہا پوشیدہ نیست

گر روا داری سزد کو ہست در امکان تو

این ہاشمیم بندگانت نام خود دار و خلیل

راجی عفو جرائم ہست از رحمان تو

تمام شد بعون اللہ و بفضلہ

بسم اللہ الرحمن الرحیم

شجرہ منظومہ

سلسلہ بزرگان قادریہ معقوریہ رضی اللہ عنہ

از خاکسار سید نور اللہ شاہ سیالکوٹی

الٰہی بادۂ عشق بلا خیز

ز جانِ معنیم در کامِ جاں ریز
ز ہر چہ جز تو پیش آید گریزم
بدردِ تو سرشک از دیدہ ریزم
ز دل گرمی بسوزاں سینۂ من
بنورِ شیدی برآر آئینۂ من
دلِ پروردۂ دردم عطا کن
ز ہر دردش بدردِ خود دوا کن
بیفشاں از گلم پژمردگی را
ز خاطر دور کن افسردگی را
بحقِ حرمتِ سلطانِ لولاک

ز نقشِ غیر کن لوحِ دلم پاک
بحقِ حرمتِ شاہِ ولایت
علی آں مظہرِ نورِ ہدایت
بحقِ ہر دو نورِ چشمِ زہرا
سرورِ سینۂ یاسین و طاہا
بحقِ مقتدائے اہلِ عرفاں
درِ بحرِ معانی گنجِ ایقاں
حسن آں کو چو شمعِ عشق افروخت
بسوزِ سینۂ خود سینہا سوخت
بحقِ آں حبیبِ پاکِ یزداں

که نزل درد دل را بود مهمان

بحق آنکه شد معروف عالم
مباهی بر وجودش نسل آدم

بحق سرّی آن گنج اسرار
بحکمت پیشوای جمله ابرار

بحق ساقی خمخانهٔ عشق
جنید آن سرخوش پیمانهٔ عشق

بحق شبلی بحر کمالها | ز زنگ ماسوا انشا فزونها

بحق نور عبد الواحد فرد
که بزم تیره را رشک جنان کرد

بحق آن سمیّ ماه کنعان
عزیز مصر کنز سرّ پنهان

بحق صاحب سجادهٔ شرع
علی هکّاری اصل فقر را فرع

بحق بوسعید آن قبلهٔ شوق
بجان و تن خمیر مایهٔ ذوق

بحق شیخ محی الدین که چون او
نزد کس بمیدان رضا گو

فلک بر قصر جاهش پاسبان است
فضای درگه او لامکان است

بحق رہنمائے جملہ ابرار — کبیر الدین کلید گنج اسرار

بحق شمع بزم بے مثالی — منور آفتاب لایزالی

بحق شاہ عالم پیر دانا — ز عشقش شد جہان پیر و برنا

بحق حمہ پیرے خداوند — کہ احمد شاہ دین راہست پیوند

بحق مومن صدیق کامل — کہ فیضش جہان را بود شامل

بحق دُر دُرپر دُرد محمد — سرفرازی دہ فیضان سرمد

بحق آن سمی پیر مدینؐ — کہ آمد نور جان عالم تن

بحق آنکہ فیضش را وفور است — بجانش سکہ عبدالغفور است

بحق شہسوار عرصہ جود — جہاد نفس را سلطان محمود

بہ تن انسان بجان شکل فرشتہ — تن و جانم بدرد و دل سرشتہ

بہ کامش زہر را طعم شکر بود — نمکہائے خوان او آہنگ سحر بود

برزم نفس سرکش سخت کوشے — ببزم عاشقی دریا خروشے

بحق آنکہ چوں از فقر زد دم — بالعلم و علم شد محبوب عالم

چو نور اللہ شاہ مسکین گدائے — نشستہ چشم بر راہ عطائے

بحق جملہ پاکان طریقت — مجازش را بدہ رنگ حقیقت

چو فرمانت رسید و آخر کار — بذکر خود زبانش تازہ میدار

قصیدہ

بجناب زبدۃ العارفین قدوۃ السالکین حضرت قاضی صاحب أدام اللہ ظلالکم علینا فائضۃ آمین منجانب غلام غلامان عقیدت آئین ملک محمد دین افسر انہار بہاولپور

بسم اللہ الرحمن الرحیم

ایکہ در پنجاب چون مہر منور گشتہ — وایکہ بیخ ظلمت عصیان طغیان میکنی

یک نظر بہرِ خدا بر حالِ زارم افگنی
کم نہ گردد از تو چیزے اغنیا را غنی
ایکہ در تو نور پنہاں است از عبد الغفور
کو ست درّ اہلِ صفا و معرفت صمد الصمد
ایکہ در تو نورِ تابندہ شاہ دولہ ولی
دولتِ انوارِ رحمانی در و شد ممتلی
آنکہ در حق تو گفتہ اے ولیا زاولی
ایکہ اوصافِ ولیاں جہاں را جامعی
ایکہ بر تو لطفِ خاص پیر لنگر شاہ ولی
واقفِ اسرارِ ربانی خفی و ہم جلی
ایکہ یارِ تست در عالم بہار حق و دین

آں بہا و رونقِ اہلِ صفا و اہلِ دین
غوثِ دوراں غوثِ عالم مرکزِ اہلِ تقا
اسمہ فی الارض شہو کما ہو فی السما
ایکہ از انوارِ طرّی و الاگشتی مستنیر
حبذا آں شاہِ مرداں ہم فقیر و ہم امیر
ایکہ نورِ غوثِ اعظم دستگیرِ دو جہاں
آنکہ زیر پائے او شد اولیا را گردناں
روز و شب تا ابد ہمی اے مصدرِ ایمانیاں
مرکزِ اسلامیاں و مفخرِ روحانیاں
ایکہ ہستی حجۃ للخلق ارثِ انبیا

پیشوائے اہلِ ایقاں رہبرِ اہلِ صفا

ایکہ سلطاناً نصیرا شانِ تو دانم ہمی

منزلِ محمود و فتحاً شانِ تو خوانم ہمی

مخزنِ الطافِ رحمٰن موردِ افضالِ حق

مہبطِ الہامِ یزداں مع حبیب ایصالِ حق

ایں غریب و بیکس و مظلوم آمد در آوان

در حضورت اے شہِ سلطانِ محمودِ جہاں

یک نظر از بہرِ جملہ اولیاء اصفیا

اتقیا و ازکیا و پُر ضیاء انبیاء

مشکلِ من منجلی گردد طفیلِ اینہمہ

مشکل از ہر دو نوع از دنیا از دیں ہمہ

تا ابد در دور ماند ساغرِ فیضانِ تو

لیتنی من ہم ربایم زلہ از خوانِ تو

من بیاوردم ارادت از حضورت ای شہا

پس سعادت حق من شد حبذا صلِّ علیٰ

تمام شد

بعونہٖ وکرمہٖ

سلسلهٔ منیفهٔ قادریه مجددیه غفوریه از احقر بنی نوع انسان سگِ کوی آوان مدعویه محمد خلیل الرحمن غفر الله له

بسم الله الرحمن الرحیم

خداوندا طفیل ذات حضرت (یا رب) بقسمت من لقای خود عطا کن
طفیلِ مصطفیٰ سرورِ عالم دلِ تیرهٔ مرا تو با ضیا کن
طفیلِ مرتضیٰ حیدر مکرم بمعراجِ هدایت مرا لقا کن
طفیلِ حسن بصری مردِ کامل بصیرت در دلم تو دلها کن
طفیلِ شیخ حبیب عجمی کامل مرا محبوب خود حق ای کبریا کن
طفیلِ داؤد طائی مولیٰ ضمیرِ روح را تو خوش نوا کن

بخواجه معروف کرخی بمعرفتی شمر در نهان کن
بحق شیخ عبدالله سقطی بمن زندگانی غنی کن
بشاه حضرت جنید پیر بغداد سیاهی قلب را مبدل با صفا کن
بشبلی آن قدوهٔ عصر شریعت هم طریقه را بجا کن
بحق عبدالواحد شیخ یکتا بتوفیق هدایت رهنما کن
طفیل آن شهٔ دین ابا طرطوس چو یوسف در جهان کرم شها کن
بحضرت خواجه هکاری بوالحسن بطاعت هم عبادت بی ریا کن
طفیل بوسعید پیر مخدوم وجود مس مرا تو کیمیا کن
بحق آن شه ستوده ذات فارس غیاث الخلق زنده فرما کن
شه جیلانی محی الدین اسم است بحب عشق خود ما آشنا کن

طفیل شیخ اکرم عبدالرزاق | نصیبم از معارف گنجها کن
بحرمت شیخ شرف الدین منوّر | بشرف مقصد قلبی سا کن
بحق آن بهاء دین و دنیا | مرا یارب ز عالم در بها کن
طفیل شیخ عقیل آن شیخ عشق | براه عقل کل تو رهنما کن
بحرمت شمس دین صحرا الله | بصحرای وجودم شمس ما کن
گدا از حسن آرم به بهشت | کرما را هم بدرگاهت گدا کن
بجاه بوالحسن حسن مکان | بدنیا هم بعقبی ذو وفا کن
به شمس الدین کیا جوهم ترا رب | تو هم از مکرمت جلوه نما کن
بحق شاه فضیل انجمن برکات | یکی از خادمان اولیا کن
طفیل شاه کمال عارف یگانه | ز قید نفس و شیطان ها رها کن

طفیل شاه محمد نور اعظم | ز آب حیوان خود جرعه سقا کن
طفیل آن مجدد الف ثانی | که آتش در جهان احمد صفا کن
بحد شریعت هم طریقت | بتوحید حقیقت ختم ما کن
طفیل حضرت آدم بنوری | ادیم جسد را خوش جلا کن
طفیل شیخ حبیب الله پشوری | پس و پیشم جدا از ما سوا کن
طفیل ... تا ر عشق بازی | جناب شفا باز و لقا کن
طفیل شیخ مومن اهل اقبال | عیوبم پوشش و جمله خطا کن
طفیل شیخ محمد یا الهی | ز جهلم صوب صنعت آشنا کن
طفیل حافظ شیخ شافی | شفیع آرم بروزم را ادا کن
طفیل شاه شعیب نور یزدان | رضا هر عمرم را عطا کن

طفیل شاه شعیب نور یزدان | مرضهای درونم را دوا کن

بحق قطب عالم غوث دوران | صفات از مقدس منجلاته سما

مقدس اسم او عبد الغفور است | گناهم را ز الطافش همه عفا

بحق مهبط الهام ربی | امان الخلق بر عالم سخا

شه از اولیا چون او نیامد | منور زش منور تا ترا

بعلم و فضل او فضلا دوران | متقی و معترف هم هر حیا

بعالم نیست کس او را نظیری | وحید الدهر لقب او را نشا

وسیلت بین الخلق و الحق | به بحر معرفت خود آشنا

بیاید هر که نزد بارگاهش | ز مرضی سقیم او را خود دو

عجب شیخ است فیض کا مستقیم | الٰهی جاه او بی التجا

اگر مرض ظاهر پر اسهل دیده | بدفع مرض باطن جنبه پیا کن

کسی که دیده باطن بدارد | به بیند کوست ظلمت را دوا کن

بخاک از پاک قدمش رسیده | طلا یک چشم بیمار انوتیا کن

به هر جا سیدا و از فیضش | خلایق بحصولش مرد ها کن

خمے مهر منور کز فروغش | همه ظلمانیانرا چون ضیا کن

جناب قاضی سلطان محمود | که بخشش سراج و علا کن

بدان ویرا یارب بکرمت | مفرح با حصول مدعا کن

نگاه این اثیم مضطرب را | تمامی فعد از رنج و عنا کن

و ذلیل است یارب | بلوبیتش الٰهیا در عطا کن

چشم دعای پاک مولا | تو از فضلت اجابت در دعا کن

سِلسلہ منقبتہ قادریہ غفوریہ

از نتائج سید حافظ نور اللہ شاہ۔

بسم اللہ الرحمن الرحیم

یا الٰہی عرض کرتا ہوں تیرے دربار میں
مصطفیٰ کے واسطے کر برکتیں ہر کار میں
حرمت حیدرؓ عطا کر دسترس اسرار میں
کر میری امداد یارب آج حالت زار میں

لے بنا محبوب اپنا حُبّ دل میں ڈال کر

مانگتا ہوں یا الٰہی عشق اپنا کر

صدقہ خواجہ حسنؒ اور شیخ عجمی راہنما
حضرت داودؒ طائی کے طفیل اے مالکا
خواجہ معروف کرخیؒ کا ہے تجھ کو واسطا

خالقا کر صاف میرا دل گہنگال کر

سری سقطی کا صدقہ اور جنیدؒ ذلقدر
صدقہ بوبکرؒ شبلی عبد واحد خوش سیر
خواجہ بوالفرحؒ دیگر بوالحسنؒ جو نامور
بوسعیدؒ و پیر گیلانیؒ کی خاطر رحم کر

عارفوں کی طرح یارب میرا حال وقال کر

پیر دولہ شاہ منورؒ شاہِ عالم دہلوی

شیخ احمد شاہ ولی اور خواجہ مومن گھگڑوی
حضرت صدیق اور حافظ محمد متقی
شاہ شعیب عبدالغفور آلعارف و کامل ولی
ان سبھوں کے واسطے یارب مجھے خوشحال کر

صدقہ سرکار عالی اور خواجہ خواجگاں
صاحب آوان حضرت راہنما سالکاں
چشمۂ نورِ حقیقت مظہرِ گنجِ نہاں
مخزنِ اسرارِ ربی واصلِ حق بیگماں
کر مجھے منظور یارب نیک میری فال کر

آپ ہیں مرشد میری سلطان جملہ اولیا

اسم اقدس قاضی سلطان محمود ہی ہوا
قطب عالم غوثِ دوراں دستگیری کر ذرا
ڈوبتے کو بحرِ عصیاں میں کرم سے لے بچا
معرفت میں اپنے مجھکو اہل پر و بال کر

عاجز و بیکس ہوں لیکن تو مجھے مطلوب ہے
عشق تیرا چاہیے ہر چیز سے خوب ہے
جانشین کامل تیرا عالم میں جو محبوب ہے
اسکی خاطر دلیں تیرے جو کہ بس مرغوب ہے
نظر رحمت سے مجھے روشن تو مثل بدر کمال کر

میں سناؤں عرض کس کو صاحبا تیرے سوا

ہے نہیں دنیا میں کوئی اس فقیر کا آسرا
تیری ہی خاطر بنا ہوں تیرے در کا گدا
واسطے مقبول کے منظور کر میری دعا
بخش نور اللہ کو یا رب عیب سارے ٹال کر

شجرہ مجددیہ قادریہ غفوریہ

از خاکسار سید نور اللہ شاہ سیالکوٹی

بسم اللہ الرحمن الرحیم

یا الٰہی فضل کر بہر محمد مصطفےٰ
صدقۂ حیدر میری فریاد کو سن جابجا

دور کر سب رنج خواجہ حسن بصری کے طفیل
واسطے نام مبارک شیخ عجمی راہ نما
صدقۂ داؤد طائی دیجیے میرے دل کی مراد
حرمت معروف کرخی رہبر راہ ہدا
شیخ عبد اللہ کی خاطر کر عطا ذوق طلب
اور شہ جنید کی برکت قلب کو کر صفا
شیخ شبلی عبد واحد اور یوسف کیلئے
ہاتک نہ خالی مجھے میں ہوں تیرے در کا گدا
خواجہ سنکاری و مخزومی و حضرت غوث کا
لیکے آیا ہوں وسیلہ اے میرے رب العلا

حضرت عبدالرزاق اور شیخ سید شرف دین
انکی خاطر کر مجھے محبوب اپنا ای خدا
صدقہ خواجہ بہاؤ الدین اور خواجہ عقیل
اور گدا رحمن کی برکت ہوں میں کچھ مانگتا
خواجہ بو الحسن و بگہ شمس عارف کے طفیل
اور شمس الدین گدا کیواسطے سن التجا
کر میرے دل کو منور صدقہ خواجہ فضیل
اور کمال الدین کیخاطر سبھی الم و غم رہا
شاہ سکندر شیخ احمد یار کی خاطر مجھے
دین و دنیا کی بھلائی بخشدے میرے خدا

صدقہ آدم بنوری اور حبیب شاہ پوری
حرمت شہباز عالی حاجتیں سب کر روا
شیخ مومن گنگوہی کیواسطے ای پاک رب
کر مجھے اپنا کہ جاؤں بھول تیرے ما سوا
صدقہ صدیق اور حافظ محمد کیلئے
سنوار میرے حال کو اے خالق ہر دو سرا
شاہ شعیب خوش سیر عبدالغفور پیر ضیا
کر عطا کچھ گنج مخفی سے مجھے ہاں مالکا
صاحب آوان حضرت قاضی عالیخطاب
غوث و قطب و پیشوائے اولیا

جن کے فیضِ نور سے عالم ہُوا معمور ہے
یا الٰہی اُنکی برکت کر عطا رِ قلبی جلا
کر مجھے منظور یا رب صدقہ محبوب پاک
جانشیں آوان میں حضرت کا مقرر جو ہُوا
عرض نور اللہ کی کر لے صاحبا منظور تو
بہر پیران خاندان قادریہ خوش ادا
لاکھا صلوات ہوں بر روحِ ختم المرسلین
آلہ اصحابہ ہم مؤمنینِ صفیا،

تمام شد

شجرۂ قادریہ عفویہ

مجددیہ
از سید نور اللہ شاہ ولد مولانا سید چراغ شاہ صاحب مرحوم
(سیالکوٹی)

بسم اللہ الرحمن الرحیم

خدا نے شان بخشی مصطفٰے کو
نبی نے کی عنائیت مرتضٰے کو
علی شیرِ خدا نے وہ محبت
عطا کی حسن بصری راہنما، کو

حسنؒ بصری نے دی پھر فقرِ دولت
حبیبؒ عجمی محبّتِ باصفا کو

حبیب عجمی نے قلبی فیض بخشا
ولی داؤد طائی پُر ضیاء کو

ملا پھر درجہ مسند نشینی
سخی معروف کرخی باصفا کو

عنایت پھر ہوئی نوری امانت
ولی سرّی سقطی اولیاء کو

ملا تھا بعد ازاں ورثہ گرامی
شہِ جنیدؒ منبع فیضہاء کو

کلیدِ عشق پر قبضہ ملا پھر
ولی بوبکر شبلی پارساء کو

عنایت پھر ہوا وہ گنج مخفی
جنابِ عبدؒ واحدؒ مہ نقاء کو

ازاں پس ہو گیا وہ فخر حاصل
ابوالفرحؒ مجاہد مقتدا کو

خلافت پھر ملی از فضل مولا
خواجہ بوالحسن افسر اتقیا کو

سعادت ظاہری و باطنی پھر
ملی تھی بوسعیدؒ ذو العلاء کو

حضوری پھر ہوئی حاصل بہ حشمت
رئیس الاولیاء غوث الوریٰ کو
دیا تھا غوث نے تاجِ طریقت
عبد رزاق کاشف رازہا کو
عبد رزاق سے پہنچی امانت
شرف دینِ متین بدر الدجیٰ کو
کیا مامور شرف الدین نے پھر
بہاؤ الدینِ بانیٔ راہ ہدیٰ کو
ہوا پھر رابطہ عرفان اندر
ولی سیّد عقیلِ بے ریا کو

خزانہ فیض والا مل گیا پھر
شمس صحرائے دین مجتبیٰ کو
ملی تھی پھر حقیقت کی امانت
گدا رحمٰن سیّد خوشنما کو
گدا رحمٰن نے بخشا خزانہ
خواجہ بوالحسنؒ جی با نوا کو
ملی تھی اُن سے پھر دستار نوری
شمس عارف رفیق کبریا کو
دیا تھا پھر اُنہوں نے سبق علی
امامُ الوقت شمس الدین گدا کو

کیا تھا شمس نے وارث ورثہ
فضیل رحمۃ اللہ پیشوا کو
حضوری خاص درجہ ملگیا پھر
کمال الدین شاہ شمس الضحیٰ کو
ہوئی بعدش عنایت آں امانت
سکندر کیتھلی نمر سمار کو
ازاں بار حمت اللہ تعالے
ملا رتبہ تھا احمد پارسا کو
ملی پھر اُن سے سجادہ نشینی
بنوری صاحب ظل ہما کو
عطا بار حمت کی آپ نے تھی
خلافت شاہ بہادر با خدا کو

اُنہوں نے شیخ یوسف کو سنوارا
اُنہوں نے شاہ نعیم پُر ضیا کو
ہُوئے ان کے محمد شاہ خلیفے
لیا صدیق نے پھر فیضہا کو
کیا صدیق نے اپنا خلیفہ
شعیب شاہ نوری با صفا کو
ہُوئی پھر مرحمت عبدالغفوری
ملا تھا فیض ان سے پیر ما کو
مرادم حضرتِ سُلطان محمود
ولی آوآں والے دل ربا کو

ہوا پھر اُنسے چشمۂ فیض جاری
کیا سیراب محبوب خدا کو

پھیلایا آپنے ہر فیض ہر سُو
بنایا ہی غنی اور شاہ گدا کو

میں عاجز ہوں غلام اُس مرد رب کا
تصور جنکا ہے صبح و مسا کو

کریں جو اک نظر از لطف رحمت
بناویں شاہ گدا اسی نا سزا کو

سلام ہو بر محمدؐ پاک صلعم
سلام ہو اُنکی جملہ اقربا کو

سلام ہو متقین مسلیں پیر
سلام ہو اتقیا و صفیا کو

عرض کرتا ہے نور اللہ ای رب
سعادت بخشیں تو ہیں پُر خطا کو

بحرمت انبیا و اولیاء کے
ہٹانا در سے نہ خالی گدا کو

(تمام شد بعون اللہ جلشانہٗ)

شجرہ قادریہ غفوریہ از خاکسار سید نور اللہ شاہ سیالکوٹ محلہ کشمیری

بسم اللہ الرحمن الرحیم

اللہ نوں سب حمد ثنائیں
حاضر ناظر ہر ہر جائیں

ہر دا خالق رازق سائیں
اوسے نوں وڈیائیاں نی

پاک رسول محمدؐ سرور خلقاں تار وکھائیاں نی
عشق حقیقی والیاں مزاں سیاں دلاں نوں چائیاں نی

دنیا تے جد سرور آیا
شرک کفر دا تخم اڈایا

ہر جا وحدت چانن لایا
دور ہوئیاں گمراہیاں نی

پاک رسول محمد سرور خلقاں تار وکھایاں نی
عشق حقیقی والیاں مزاں سیاں دلا نوچہ پایاں نی

نعمت فقر فخر دی نوری — بخشش ہوئی دُہروں حضوری
رفعت پائی پوری پوری — ٹُلکیں گیاں دہابیاں نی

پاک رسول محمد سرور خلقاں تار وکھایاں نی
عشق حقیقی والیاں مزاں سیاں دلا نوچہ پایاں نی

شاہی فقر نہی تحصین جاری — حمید پائی نعمت بھاری
عشق فقر دی دولت ساری — رب دتیاں وڈیایاں نی

پاک رسول محمد سرور خلقاں تار وکھایاں نی
عشق حقیقی والیاں مزاں سیاں دلا نوچہ پایاں نی

حمید مقصد پاسوں پائی — بصری حسن فضیلت پائی
شمع عشق دی خوب جگائی — فلک گیاں رُشنائیاں نی

پاک رسول محمد سرور خلقاں تار وکھایاں نی
عشق حقیقی والیاں مزاں سیاں دلا نوچہ پایاں نی

پھر حبیب عجمی دے خانے — وجہ وحدت دے تند یانے
اُس زمانے مردیگا سنا — ٹُلکیں دُھماں پائیاں نی

پاک رسول محمد سرور خلقاں تار وکھایاں نی
عشق حقیقی والیاں مزاں سیاں دلا نوچہ پایاں نی

پھر داؤد طائی پیارے — عشقوں پائے منصب بھارے
کشفوں ڈٹھے عرش منارے — ہوئیاں قلب صفائیاں نی

پاک رسول محمد سرور خلقاں تار وکھایاں نی
عشق حقیقی والیاں مزاں سیاں دلا نوں چہ پایاں نی

پھر حضرت جی معروف بیگانے ۔ حاصل کیتیو فقر خزانے
خبراں گیاں وچ جہانے ۔ کیتیاں لمیاں ہائیاں نی ٨

پاک رسول محمد سرور خلقاں تار وکھایاں نی
عشق حقیقی والیاں مزاں سیاندلا نوں چہ پائیاں نی

پھر وراثت نور خدائی ۔ حضرت سری سقطی پائی
فیضوں خلقت تار وکھائی ۔ ندیاں نور وگائیاں نی ٩

پاک رسول محمد سرور خلقاں تار وکھایاں نی
عشق حقیقی والیاں مزاں سیاں دلا نوں چہ پایاں نی

کیتی اللہ پاک اعانت ۔ پائی ولی جنید امانت
آنحضرت پھر صحیح سلامت ۔ کردتیاں بھلیاماں نی

پاک رسول محمد سرور خلقاں تار وکھایاں نی
عشق حقیقی والیاں مزاں سیاندلا نوں چہ پایاں نی

ابوبکر شبلی دے تائیں ۔ پھیر عنایت کیتی سائیں
ولی خدا دے چاہیں چائیں ۔ سر تے بنیاں چاہیاں نی

پاک رسول محمد سرور خلقاں تار وکھایاں نی
عشق حقیقی والیاں مزاں سیاں دلاں نوں چہ پایاں نی

مڑ کے خواجہ عبد الواحد ۔ پائے شان مراتب بیحد
بنیا کامل پیر موحد ۔ بنجاں گھڑ اٹھایاں نی ١٢

پاک رسول محمد سرور خلقاں تار وکھایاں نی
عشق حقیقی والیاں مزاں سیاں دلاں نوں چا پایاں نی

خواجہ ابوالفرح پیارے | حاصل کیتے درجے بھارے
وڈ ریا جل خدا دربارے | کیتیاں خوب کمایاں نی

پاک رسول محمد سرور خلقاں تار وکھایاں نی
عشق حقیقی والیاں مزاں سیاں ندلا نوں چا پایاں نی

پچھوں ابوالحسن ہنکاری | لائی نال خدا دے یاری
دلوچہ تاہنگ وصلدی بھاری | حرصاں کل گوایاں نی

پاک رسول محمد سرور خلقاں تار وکھایاں نی
عشق حقیقی والیاں مزاں سیاں دلاں نوں چا پایاں نی

اتھیں پچھے نال ارادت | پائی ابوسعید سعادت
کیتی ربدی خوب عبادت | مال لیا سب سیایاں نی

پاک رسول محمد سرور خلقاں تار وکھایاں نی
عشق حقیقی والیاں مزاں سیاں ندلا نوں چا لایاں نی

حضرت ابوسعید دوں جانی | سنداں پایاں پیر گیلانی
محی الدین ولی لاثانی | بیڑیاں بنے لایاں نی

پاک رسول محمد سرور خلقاں تار وکھایاں نی
عشق حقیقی والیاں مزاں سیاں ندلا نوں چا لایاں نی

عبدالقادر اسم گرامی | محی الدین لقب ہے نامی
گھر گھر فیض پھیلیا عامی | ملکاں وچہ دوہایاں نی

پاک رسول محمد سرور خلقاں تار وکھائیاں نی
عشق حقیقی والیاں نذراں سیاں لانو چہ پایاں نی

۱۸ ادھوں لگی عشق چواتی — حضرت شاہ دولہ گجراتی
بام فقر وچہ پائی چھاتی — جتیاں لمیاں داایاں نی

پاک رسول محمد سرور خلقاں تار وکھائیاں نی
عشق حقیقی والیاں نذراں معلے ندا لاچہ پایاں نی

۱۹ دور آیا پھر شاہ منصوری — ہوئی رب دلوں منظوری
ملیا تاج فقر دا نوری — خلقاں کل نوابیاں نی

پاک رسول محمد سرور خلقاں تار وکھائیاں نی
عشق حقیقی والیاں نذراں سیاں ندا لاچہ پایاں نی

مڑ کے حضرت پیر منور — وڑیا بحر فقر دے اندر
بنیا عارف ولی قلندر — اللہ دتیاں شاہیاں نی

پاک رسول محمد سرور خلقاں تار وکھائیاں نی
عشق حقیقی والیاں نذراں سیاں دلا نو چہ پایاں نی

۲۱ پھر حضرت شاہ عالم عالی — پائی شان شرافت والی
وڑیا اندر عشق کٹھالی — میلاں ساڑ ونجائیاں نی

پاک رسول محمد سرور خلقاں تار وکھائیاں نی
عشق حقیقی والیاں نذراں سیاں دلا نو چہ پایاں نی

۲۲ مڑ کے شیخ احمد مستانی — حاصل کیتا قرب حقانی
درشن دیتا دلبر جانی — جیندیاں نت ادا بیانی

پاک رسول محمد سرور خلقاں تار وکھایا نیں
عشق حقیقی والیاں مزاں سیا ندلا نوچہ پایا نیں

نور قدیم محبوب حقانی — سینے سینے نال آسانی
آخر پہنا آن آدانی — لاٹاں عرش پہنچایا نیں

پاک رسول محمد سرور خلقاں تار وکھایا نیں
عشق حقیقی والیاں مزاں سیا ندلا نوچہ پایا نیں

پایا فیض لئے قلب صفائی — حضرت قبلہ ولی الٰہی
نال سلطان محبوب خدائی — پیر ارد بلایاں نی

پاک رسول محمد سرور خلقاں تار وکھایا نیں
عشق حقیقی والیاں مزاں سیا ندلا نوچہ پایا نیں

صمد ولی محبوب پیارے — جینوں ہر دم فضل نظارے
ہین کرم کرو جے بھارے — کراں ہمیش دعایا نیں

پاک رسول محمد سرور خلقاں تار وکھایا نیں
عشق حقیقی والیاں مزاں سیا ندلا نوچہ پایا نیں

جد دم ہویا فضل ربانا — چڑھ سائیں چن چہ آوانا
خیراں ہویاں ملک جہانا — پایا فیض لوکایاں نی

پاک رسول محمد سرور خلقاں تار وکھایا نیں
عشق حقیقی والیاں مزاں سیا ندلا نوچہ پایا نیں

حضرت قبلہ عالم تائیں — رنگیں رنگیا اللہ سائیں
کرکے قرب حضور عطائیں — رمزاں سہیاں سمجھایاں نی

پاک رسول محمد سرور خلقاں تائیں وکھایا نی
عشق حقیقی والیاں رمزاں سیاندلا نوں چا پایا نی

کشف کرامت جیدوں باہر
خلقت اندر کیتی ظاہر
بھید اسراروں کر کے ماہر
لاٹاں عشق چلایا نی

پاک رسول محمد سرور خلقاں تائیں وکھایا نی
عشق حقیقی والیاں رمزاں سیاندلا لغ چا پایا نی

گھر گھر فیض ولیدا جاری
تابع ہو گئی خلقت ساری
رحمت کیتی اللہ باری
نوری جھڑ لایا نی

پاک رسول محمد سرور خلقاں تائیں وکھایا نی
عشق حقیقی والیاں رمزاں سیانیاں لغ چا پایا نی

موجیں آیا بحر حقیقت
وقف کار رموز طریقت
عارف حامی کار شریعت
دینی گشت پناہیا نی

پاک رسول محمد سرور خلقاں تائیں وکھایا نی
عشق حقیقی والیاں رمزاں سیاندلا نوں چا پایا نی

وچہ عالمیں اثر زیادہ
جیدم منگدا ولی خدا
پورا ہوندا دلی ارادہ
اللہ تائیں بھایا نی

پاک رسول محمد سرور خلقاں تائیں وکھایا نی
عشق حقیقی والیاں رمزاں سیاندلا نوں چا پایا نی

قلب منور محمد طاہر
اگوں جیسے باطن ظاہر
قرآن شریف حدیث دا ماہر
وچہ عرفان چڑھایا نی

پاک رسول محمد سرور خلقاں تاں دکھایا نی
عشق حقیقی والیاں رمزاں سیاں ندلا نوچہ پایا نی

جس کس نظر کرم دی ہوئی — گل پلیدی سدی ہوئی
ہر دی خوب کرن دلجوئی — نیک اوہیں پایا نی

پاک رسول محمد سرور خلقاں تاں دکھایا نی
عشق حقیقی والیاں رمزاں سیاں ندلا چہ پایا نی

میں بھی قدم لید اپھڑیا — سنگ اصحاب کہف دے دیا
دیکھ لواں ہن قسمت اڑیا — کذ نگ ن ہیرا ہیا نی

پاک رسول محمد سرور خلقاں تاں دکھایا نی
عشق حقیقی والیاں رمزاں سیاں ندلا نوچہ پایا نی

ولیا تینتھوں واری جانواں — تیں بن کس نوں حال سناواں
ڈھونڈ لدا مطلب پاواں — تیں بن ہو نہ جایا نی

پاک رسول محمد سرور خلقاں تاں دکھایا نی
عشق رسول محمد سرور خلقاں تاں دکھایا نی

نور اللہ ہے تیرا بردا — ہر دم وچہ ہجر دے مردا
لاہ دے دلدے اتوں پردا — کاہنوں مکھ تاں لکایا نی

پاک رسول محمد سرور خلقاں تاں دکھایا نی
عشق حقیقی والیاں رمزاں سیاں ندلا نوچہ پایا نی

میں ایہ شجرہ لکھ دکھایا — نالے اپنا حال سنایا
جیکر وچہ منظوری آیا — موجاں ہوسن سوایاں نی

Scanned with CamScanner

پاک رسول محمدؐ سرور خلقاں نتارو کھایا نینی
عشق حقیقی والیاں منزل ایہہ مذلا نوچہ پاپا نینی

تمام شد

بسم اللہ الرحمٰن الرحیم

خدایا کارسازا بے نیازا ‌ ‌ ‌ غریباں مُراں عاجز نوازا
بحرمت ذات با برکاتِ عالی ‌ ‌ ‌ خدایا دُور کر غفلت دی جالی
فضل تھیں دُور کر سارے میرے غم ‌ ‌ ‌ بحرمت مصطفیٰ صلّی و سلّم
بحرمت مرتضیٰ عالی بہادر ‌ ‌ ‌ عطا کر خُلق خُو اطوار نادر

کریں منع طریق سنت عامل ‌ ‌ ‌ بحرمت حسن بصری پیر کامل
حبیب عجمی دی خاطر پاک ربا ‌ ‌ ‌ مٹا دیں نفس دی انکار سبھا
بحرمت خواجہ داؤد طائی ‌ ‌ ‌ خداوندا میری کر راہنمائی
عطا کر دل میرے نوں عشق چرخی ‌ ‌ ‌ بحرمت خواجہ معروف کرخی
تے حضرت شیخ عبداللہ دی خاطر ‌ ‌ ‌ پیالہ ذوق دا مینوں عطا کر
ولی جنید دے صدقے کریما ‌ ‌ ‌ کریں منظور جو میری تمنّا
بحرمت شیخ شبلی مرد عارف ‌ ‌ ‌ دکھا مینوں بھی وحدت دے معارف
بحرمت عبدالواحد شیخ عالم ‌ ‌ ‌ تو کر دیں صاف میرا نفس ظالم
بخاطر شیخ یوسف پیر ہادی ‌ ‌ ‌ تو کر آسان مشکل اساڈی
طفیل خواجہ ہنکاری پیارے ‌ ‌ ‌ میرے دل عشق تیرا جوش مارے

بحرمت شیخ مخدومی مولا — عطا کر عشق اپنے دا پیالہ
برائے شیخ محی الدین جیلان — تو دیہہ توفیق ماراں میں نفس شیطان
بحرمت پیر خواجہ عبد رزاق — رکھیں دن رات اپنے عشق مشتاق
بحرمت شیخ شرف الدین انور — رکھیں دریا عشق اندر شناور
بہاؤ الدین دے صدقے الہی — تو اپنے عشق دی دیہہ روشنائی
عقیل اللہ جو حبیب راز تیرا — طفیلش کر تو روشن سینہ میرا
بہ برکت شاہ شمس الدین کامل — تو اپنے عشق اندر رکھ شامل
بحرمت شاہ گدا رحمن عالی — کریں پر عشق میرا سینہ خالی
جو خواجہ ابو الحسن عارف یگانہ — طفیل اسد دے بنا عشقم نشانہ
بہ برکت شمس عارف دی خدایا — رکھیں ہر دم تو عشق اندر سوایا

تے شمس الدین گدا جو دوست تیرا — طفیلش تازہ رکھیں عشق میرا
ولی فضیل دی خاطر الہی — کریں تو صاف دل میرا سیاہی
بحرمت شاہ کمال الدین نوری — کریں تقصیر بخشی مینوں حضوری
خداوندا بحرمت شاہ سکندر — رکھیں دائم تو اپنے عشق اندر
طفیل کابلی احمد پیارے — میرے سینے نیں لا تاں عشق یارے
برائی خواجہ آدم بنوری — میرے دل دی امید پوری
بحرمت شاہ بہادر جی کوہاٹی — عطا کر عشق اپنے دی تو کھاری
تے برکت شیخ یوسف ناموری دی — حضوری دیں مینوں توں ہادی دے مصری
محمد جو نعیم ہے شیخ عالی — طفیلش دے توں نعمت عشق والی
بحرمت شاہ محمد شاہ ولایت — توں عشق اپنا کریں مینوں عنایت

سنجی صدیق دی خاطر توں سائیں	تو اپنے عشق دا جلوہ دکھائیں
آلِ صمد فقیر حافظ محمد	وسا میں تو ابر عشق بھیجد
محی شیبا بدال خاطر	میرے دل میں تو عشق اپنا عطا کر
برائے عزت عبد الغفوری	تو اپنے عشق تھیں سینہ نوری
بحرمت قبلہ عالم پاک مسعود	گرامی اسم ہے سلطان محمود
جو کامل پیر ہے آوان والا	کلیجے عاشقاں ٹھنڈا پانولا
تیرا محبوب اللہ نظر آوے	مینوں اوہ وصل دا کاسہ پلاوے
ہیں نور اللہ گران یار رب دا پیر	توں میرے پیر دا کوچہ دکھائیں
ہیں نعرہ ملک چیچ پیر ووڑ سال	میں پلکاں نال اکھیاں صحن کر سال
صدق دل میں پیر دا دیدار پاواں	میں سو سو وار جند اپنی گھماواں

خداوند توں حمد لکھاں ہزاراں	تے صلوٰتاں نبی تے بیشماراں
ختم مذکور ہے اللہ دے ناموں	تے منگاں فضل رب الانا موں

تمام شد

بسم اللہ الرحمن الرحیم

شجرہ غفوریہ

از جناب حضرت مولانا سید چنن شاہ صاحب نجرانوی
ضلع راولپنڈی

ربا بھیج درود نبی تے جیوں کر مینہ بہاراں دے
ہر ہر قطرے سو سو واری دونے لکھ ہزاراں دے

احمد دا رب شان ودھایا   گھل پیغام معراج دکھایا
فخر فقر دا تاج پوایا   دان وڈی سرکار اندی

ربا بھیج درود نبی تے جیونکر مینہ بہار آندے
ہر ہر قطرے سو سو واری دونے لکھ ہزار اندے

توڑوں ہویا حکم ربانہ   بابا حضرت علی خزانہ
خواجہ حسن مرید شہانہ   وقت ستر اسرار اندے

ربا بھیج درود ہزاراں جیونکر مینہ بہار آندے
ہر ہر قطرے سو سو واری دونے لکھ ہزار اندے

حضرت شیخ حبیب عجم دا   محرم بنیا دم قدم دا
شیخ داود طائی گل پائی   یار ملی سنگ یار اندی

بن عارف معروف کہایا   سری سقطی نوں وڈیایا
شیخ جنید یقین لے آیا   رستے نیک اطوار اندی

ربا بھیج درود نبی تے جیونکر مینہ بہار آندے
ہر ہر قطرے سو سو واری دونے لکھ ہزار اندی

شبلی ابوبکر کھڑ ہوئے   مل میدان صفا کھلوئے
حضرت عبد الواحد تمیمی   محرم سچیاں سار اندی

ربا بھیج درود نبی تے جیونکر مینہ بہار آندے
ہر ہر قطرے سو سو واری دونے لکھ ہزار آندے

حضرت ابوالفرج کہا لے   پائی حال احوال نوالے
حضرت ابوالحسن ہنکاری   توڑی کبر ہنکار اندے

ربّا بھیج درود نبی تے جیوں کر مینہہ بہار آندے
ہر ہر قطرے سو سو واری دو دو لکھ ہزار آندے

حضرت ابو سعید مبارک	ولی پیارے رب تبارک
حضرت غوث الاعظم پیراں	دکھ ونڈے دکھیاراں دی

ربّا بھیج درود نبی تے جیوں کر مینہہ بہار آندے
ہر ہر قطرے سو سو واری دو دو لکھ ہزار آندے

حضرت شاہ دولہ دریائی	بن دولہا گجرات سوہائی
حضرت شاہ منور نوروں	نور بنائے ناراں دی

ربّا بھیج درود نبی تے جیوں کر مینہہ بہار آندے
ہر ہر قطرے سو سو واری دو دو لکھ ہزار آندے

حضرت عالم دلی والے	شوق شراب دی متوالے
حضرت شیخ احمد ملتانی	رنگ گھٹن پیار آندے

ربّا بھیج درود نبی تے جیوں کر بہار آندی
ہر ہر قطرے سو سو واری دو دو لکھ ہزار آندی

حضرت شیخ جنید پشوری	جھولن ٹک اُہدی سر چوری
حضرت شیخ صدیق محمد	ساتھی سجن نماراں دی

ربّا بھیج درود نبی تے جیوں کر مینہہ بہار آندے
ہر ہر قطرے سو سو واری دو دو لکھ ہزار آندے

حضرت حافظ شیخ محمد	مرشد بن بنائے مرشد
حضرت شیخ شعیب حضوری	شجر کرم گلزاراں دی

ربا بھیج درود نبی تے جیونکر مینہہ بہار آندے
ہر ہر قطرے سو سو واری دو لکھ ہزار آندے

حضرت صاحب صورت حبیب غفوری | چھاتی پان ملائک نوری
دہن غفوری دہن غفوری | صدقے تیریاں ماندے

ربا بھیج درود نبی تے جیونکر مینہہ بہار آندے
ہر ہر قطری سو سو واری دو لکھ ہزار آندے

واہ سلطان محمود آوانی | دیکھ لیا شاہ دولہ ثانی
یاد ڈٹھا محبوب کنعانی | رلدا وچہ بازاراں دی

ربا بھیج درود نبی تے جیونکر مینہہ بہار آندے
ہر ہر قطرے سو سو واری دو لکھ ہزار آندے

چنن شاہ سخی سلطاناں | غازی مرد پاک جواناں
در در رلدا پھراں نماناں | سنگ لا ابرار آندے

ربا بھیج درود نبی تے جیونکر مینہہ بہار آندے
ہر ہر قطرے سو سو واری دو لکھ ہزار آندے

تمام شد

سلسلہ شریفہ قادریہ غفوریہ

در دوازدہ ۱۲ ماہ

از سید چنن شاہ صاحب بجرانوی تحصیل گوجر خاں
ضلع راولپنڈی

بسم اللہ الرحمن الرحیم

چیت

چیت مہینے یا نبی اللہ موڑ و مہر مہاراں
حضرت شیر اباویں پھیرا تیرا نام پکاراں
وچہ لباکھی سفری ہو کے مرشد بھری دیکھاں

عجمی نال حبیب عربی دی خوب کراں گفتاراں
جیٹھے ناہی اتے اکائی طائی کرے عطائی
چرخ چڑھایا گردش چرخی کرخی لبسی ہاراں
ہاڑ مہوڑ و سجاد سخی سری سقطی بیرا
گھنی امید جنید سخی نے قید چھٹے دکھیاراں
ساون نام صدیق اکبر دا شبلی اگے پاواں
غم کراوے گم تمیمی نسن سب آزاراں
بھادوں ابو الفرح دواو فرح غماندی بدلے
ابو الحسن انلدی حسنوں جہات لوں سرداراں
اسوں آس امید پچاسی ابو سعید حضوری
غوث ربانی شاہ جیلانی قدس اسراراں

کتک کدتک راہ اُڈیکاں شاہ دولہ گجراتی
حضرت نور حضوری باہجوں چین حمین سب خاراں

گھر اندر لیدا عالم کات پسند لے آوے
شیخ احمد ملتانی یاوے مُل تانی دیاں تاراں

پوہ لیا من معشوق ساڈا مومن پلّے دیسی
شیخ صدیق رفیق الٰہی تکسی نال پیاراں

مانگھ اندر دی تا ہنگ جگائی ہشت نگر دھمالی
نظر شعیب کرم دی پاوے عیب جھپن کالا بدراں

پھاگن سیاتھ رلاوساجن صفا صفو احضوری
چن آسمانی پیرآوانی یار ملاوے یاراں

تمام شد